

ศึก 30 วัน ต่อต้านมาร

โดย เดวิด ยองกิ โซ แปด ปฏิมา คงสืบชาติ

“คุณไม่มีทางจะสู้ในสงครามฝ่ายวิญญาณได้อย่างง่าย ๆ เหมือนการกดปุ่ม” เดวิด ยองกิ โซ กล่าวในคำปราศรัยที่น่าตื่นเต้นของเขาในการประชุม “คอวัน” ครั้งที่สองที่ประเทศอังกฤษ

ท่านทั้งหลายได้มารวมกันที่การประชุม “คอวัน” นี้เพื่อสร้างสาวกของพระเยซูคริสต์ในประเทศอังกฤษ ภารกิจของท่านก็คือการต่อสู้กับเจ้าแห่งความมืด ซาดานและทูตที่หลงไปกับวิญญาณชั่วร้ายดำรงอยู่เพื่อลัก, ฆ่า และทำลาย

เราเองไม่ใช่คู่ต่อสู้ของซาดาน แต่เมื่อเราต่อสู้กับอาณาจักรแห่งความมืดเรารู้ว่าเรามีพระเยซูคริสต์อยู่เบื้องหลังพระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ของเรา เรามีพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นฤทธิ์อำนาจและกองทหารแห่งทูตสวรรค์ในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นผู้สนับสนุนเราทั้งหลาย เมื่อเป็นดังนี้ เราจึงมีใจกล้าหาญ

ในปี 1958 ผมเดินทางไปยังซานเมืองของกรุงโซล เกาหลีเพื่อก่อตั้งคริสตจักร ทันทีที่ผมตั้งเดินที่เพื่อเริ่มการประชุมนมัสการ อาณาจักรแห่งความมืดก็เข้ามาทำทนายผม

พระในวัดของคนที่ไม่เชื่อพระเจ้าเข้ามาบอกผมว่า “คุณต้องไม่ตั้งคริสตจักรที่นี่ เราอยู่ที่นี้มาหลายปีแล้ว และเราเป็นเจ้าของพื้นที่นี้ ถ้าคุณจะสร้างคริสตจักรที่นี่ เราจะทำลายมัน เราจะทำร้ายคุณ และเราอาจจะฆ่าคุณก็ได้”

แต่ผมไม่กลัว ผมอธิษฐานหนักเราทั้งสองฝ่ายปะทะกันเหมือนเด็กสองคนทะเลาะกัน

ในที่สุด พระก็พูดว่า “มาแข่งกันดีกว่า คุณเทศนาว่าพระเจ้าของคุณทรงพระชนม์อยู่และพระเยซูคริสต์ทรงเป็นเหมือนเดิมเมื่อวานนี้ วันนี้ และสืบ ๆ ไปเป็นนิรันดร์ ถ้าเช่นนั้นเรามาแข่งกันอย่างไร

“ในเมืองข้างล่างนั้น มีผู้หญิงคนหนึ่งเป็นอัมพาตอยู่หลายปีแล้วเธอมีลูกสาวเล็ก ๆ อยู่คนหนึ่ง ด้วยทั้งสองคนกำลังจะตาย

ถ้าคุณไปที่นั่นช่วยรักษาเธอให้หายได้ภายในหนึ่งเดือน เราจะอนุญาตให้คุณตั้งคริสตจักรที่นี่ได้ แต่ถ้าคุณรักษาเธอไม่ได้ คุณต้องออกไปจากที่นี่ คุณกลัวรับคำท้านี้หรือเปล่า?”

พวกเขาสะเซะฮึม เพราะพวกเขาเห็นว่าพวกเขาจับผมติดกับแล้ว ผมหนีไปไหนไม่พ้น

แต่ผมบอกว่า “ตกลง ผมรับคำท้าถ้าผมช่วยรักษาผู้หญิงคนนี้ได้ในพระนามพระเยซูคริสต์และเธอหายป่วย คุณเองก็ต้องออกจากพื้นที่นี้”

พวกเราเชื่อว่าผมไม่มีทางทำได้จึงตกลงรับคำท้ากลับของผม

ตอนนี้เราอยู่ที่ท่ามกลางสงครามฝ่ายวิญญาณจริง ๆ แล้ว ถ้ามองด้วยสายตาธรรมดาเราจะมองเห็นแค่พวกพระแห่งวิหารของคนที่ยังไม่เชื่อและสมุนของพวกเขา แต่เบื้องหลังของพวกเขาคืออาณาจักรแห่งความมืด แต่สำหรับผมแล้ว ผมไม่ได้สู้เพียงคนเดียว ผมร่วมอยู่ในกองทัพของอาณาจักรแห่งพระบุตรของพระเจ้า ดังนั้นอาณาจักรของพระเจ้าจึงอยู่เบื้องหลังของผม

ผมอธิษฐานเกือบ 24 ชั่วโมง ทุกวัน ผมไม่กลับบ้าน ผมอยู่ที่โบสถ์กับผ้าห่มหนึ่งผืน และผมนอนที่นั่น

ผมเริ่มไปที่บ้านของผู้หญิงคนนี้กับลูกสาวของเธอ เธอเป็นคนที่ทุกข์ยากลำบากที่สุดเท่าที่ผมเคยเห็น พวกเขาไม่เคยทำความสะอาดบ้าน ทำให้บ้านของเธอมีกลิ่นน่าสะอิดสะเอียนมาก

ดังนั้น เราจึงช่วยกันทำความสะอาด เราทำกับข้าวดี ๆ รับประทานอาหารกัน และผมพยายามเทศนาเรื่องพระเยซูคริสต์ให้เธอฟังอย่างละมุนละม่อม

แต่เธอปฏิเสธอย่างแข็งกร้าว “ไม่ฉันจะไม่ยอมรับพระเยซูคริสต์” เธอยื่นกราน “ฉันยอมตายเสียดีกว่า”

เมื่อผมออกจากบ้านหลังนั้น พระของวิหารที่ไม่เชื่อพระเจ้าก็จะมา พวกเขาจะบอกกับผู้หญิงคนนั้นว่า “เจ้าต้องยืนหยัดต่อต้านพวกคริสเตียน อย่ายอมรับความเชื่อของคริสเตียน ถ้าเจ้าเชื่อพระเยซู ทั้งเจ้าและครอบครัวของเจ้าจะถูกตัดขาดจากพระเจ้าของเรา”

เราทั้งสองทำสงครามกันต่อผู้แย้งเธอ ผมไปเยี่ยมเธอตอนเช้า และพวกพระเหล่านั้นก็ไปเยี่ยมเธอตอนบ่าย ผมอธิษฐานและเทศนาเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ คือพยายามหว่านเมล็ดแห่งความเชื่อไว้ แล้วพวกเขาตาก็จะมาและขโมยเมล็ดเหล่านั้นไป

อาทิตย์หนึ่งผ่านไป แล้วจากนั้นสองอาทิตย์ก็ผ่านไป และไม่นานสามอาทิตย์ก็ผ่านไป เมื่อวันที่ 29 ผ่านไปและยังไม่มีอะไรเกิดขึ้น

โอ ผมรู้สึกหมดหวังมาก พวกเขาตะโกนโห่ร้องกับชัยชนะของตน พวกเขากระหึ่มยิ้มเย้ยเยาะพวกเขาพร้อมที่จะมายึดเอาเด็ทท์ของคริสตจักรไป ถึงแม้ว่าความเชื่อของเราจะยังคงเข้มแข็ง แต่กลุ่มคริสเตียนเล็ก ๆ ของเรากำลังเคืองกว้างไม่ทราบจะทำอย่างไร

ในตอนเช้าของวันที่ 30 ผมต่อสู้และฟาดฟันในสนามรบฝ่ายวิญญาณผมอธิษฐานว่า “ข้าแต่พระบิดา ถ้าพระองค์ไม่กระทำหมายสำคัญ ลูก ๆ ของพระองค์ก็จะอับอายต่อหน้าผู้คนพระองค์ต้องเสด็จมาและทำอะไรบางอย่างแล้ว”

จากนั้นผมก็เหมือนกับสลบไป ในภวังค์นั้น ผมเห็นประตูห้องเปิดออกและมี ภูเขาใหญ่นำกล้วเข้ามาเดินรำในห้องโดยมีดนตรีทางตะวันออกบรรเลง

หัวของงูเป็นใบหน้าของผู้หญิงที่สวยงามที่สุดเท่าที่ผมเคยเห็น แต่ร่างกายเป็นงู ผู้หญิงนั้นยิ้มหวาน ให้ผมและพูดว่า “มาอยู่ด้วยกันเถอะ อย่าต่อสู้กันเลยฉันจะช่วยคุณ เราน่าจะคุยต่อรองกันได้และใช้ชีวิต อย่างเป็นสุขด้วยกัน”

แต่ผมบอกว่า “คุณเป็นครึ่งงูครึ่งคน ผมอยู่กับคุณไม่ได้”

ทันใดนั้น ใบหน้าของมันก็เปลี่ยนเป็นซาตานที่น่าเกลียดน่ากลัว งูนั้นกระโดดเข้ามาหาผม ผม จับคอมัน แต่มันก็พุ่งตัวเข้ามาหาผมอย่างรุนแรง ผมรู้สึกเหมือนเป็นอัมพาตและพูดอะไรไม่ออกเลย

ท่าทางของงูนั้นพร้อมที่จะกัดหัวผมออก ผมร้องในใจว่า “ข้าแต่พระเจ้าขอทรงช่วยข้าพระองค์ ด้วย พระเยซูพระเยซู” เมื่อผมกล่าวพระนามพระเยซูดวงตาของงูฉายแววความกลัวออกมาผมจึงมีความ กล้าออกมาผมจึงมีความกล้าที่จะออกพระนามพระองค์ ผมกล่าวว่า “พระเยซู พระเยซู”

งูสิ้นฤทธิ์และอ่อนระทวยลงบนพื้นผมเอาสันเท้าเหยียบมันที่พื้นและบีมันจนแหลกคาเท้า ผม อุ้มมันขึ้นมาและเอาออกไปนอกบ้านที่ซึ่งมีคนที่ทั้งเมืองมารวมกันอยู่

ผมวางงูลงและพูดกับพวกเขาว่า “พวกท่านได้บูชางูนี้มาหลายชั่วอายุคนนับแต่วันนี้เป็นต้นไป ท่านต้องเชื่อในพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้า”

เมื่อผมตื่นขึ้นจากภวังค์ ผมเห็นว่าเป็นเวลาตีสี่ครึ่งแล้ว ผมรีบแต่งตัวและออกไปนำประชุม อธิษฐานในตอนเช้าคนมากมายอยู่ที่นั่น

เมื่อเรากำลังจะปิดประชุมอธิษฐานในวันนั้น ผู้หญิงในคริสตจักรของเราบอกว่า “เอาล่ะอาจารย์ คราวนี้พวกเราเสร็จแน่แล้ว พวกเขา กำลังจะทำลายคริสตจักรของเราแล้ว”

ผมรีบเดินออกไป แล้วผมก็เห็นฝูงชนกำลังเดินเข้ามาและด้านหน้ามีผู้หญิงคนหนึ่งอุ้มลูกมา ด้วย และเมื่อพวกเขาเดินใกล้เข้ามา ผมแทบไม่เชื่อสายตาตัวเอง ผู้หญิงคนนี้หน้าตาเหมือนผู้หญิงที่เป็น อัมพาต ผมคิดในใจว่า “เธอคงจะเป็นฝาแฝดกันแน่ ๆ ”

เธอก็มึ่รีระค่านับผมและพูดว่า “อาจารย์คะ อาจารย์จำดิฉันได้ไหม?”

ผมตอบเธอว่า “เธอหน้าตาเหมือนผู้หญิงที่เป็นอัมพาตและกำลังจะตาย

เธอบอกว่า “ดิฉันคือผู้หญิงคนนั้น”

“เมื่อวานนี้ตอนบ่ายสองโมง คุณมาที่สนามหญ้าของดิฉัน และคุณตะโกนว่า “จงลุกขึ้นในนาม ของพระเยซูคริสต์” แล้วดิฉันก็ลุกขึ้น ดิฉันเห็นว่าตัวเองหายเป็นปกติทั้ง แล้วดิฉันก็ลุกขึ้นอุ้มลูกและยก เธอขึ้นเหนือศีรษะของตัวเองได้ ลูกของดิฉันก็หายโรคเหมือนกัน

ดิฉันเริ่มร้องไห้และตะโกน ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าอยู่เหนือดิฉัน ดิฉันตัวสั่นและรู้สึกอบอุ่น ทั่วร่างกาย ดิฉันเริ่มพูดภาษาแปลก ๆ ดิฉันตะปุดออกมาเพื่อจะพบอาจารย์ แต่อาจารย์ไปเสียแล้ว”

ผมรู้สึกที่ผมไม่ได้ไปที่นั่นเย็นวันนั้นแต่ผมแน่ใจว่าสิ่งที่ผู้หญิงคนนี้เห็นคือทูตของพระเจ้า สงครามนี้ไม่ใช่ของผมเอง แต่เป็นสงครามที่ผมร่วมมือกับพระเยซูคริสต์ พระวิญญาณบริสุทธิ์และทูตสวรรค์ของพระเจ้า เราทั้งหมดสู้รบต่อต้านอาณาจักรแห่งความมืดและเราชนะ

ผู้หญิงคนนี้ไปบ้าน โน้นบ้านนี้เพื่อเป็นพยานในสิ่งที่พระเยซูคริสต์ได้กระทำเพื่อเธอ คนทั้งเมืองกลับใจและติดตามเธอ การฟื้นฟูของเราช่างยิ่งใหญ่เหลือเกิน

มาถึงตอนนี้ พวกพระก็หนีไปแล้วเราเดินไปยังวิหารบนเขาของพวกเราคนทั้งหลายเผาวิหารนั้นและมอบสมบัติของพวกเขาให้กับผม ต่อมาเราสร้างคริสตจักรที่จุคนได้ 5,000 คนขึ้น คนทั้งเมืองหันกลับมาหาพระเยซูคริสต์และเป็นสมาชิกคริสตจักรของเรา อาคารคริสตจักรนั้นยังคงอยู่ถึงทุกวันนี้

ผมขอบอกท่านว่า นี่คือนิยามฝ่ายวิญญาณ ถ้าผมไม่ได้รับคำทำนั้นถ้าผมไม่ได้อธิษฐานอย่างท่วมท้นเป็นเวลาหนึ่งเดือน ผมคงพ่ายแพ้ในสงครามครั้งนั้น

เมื่อท่านต่อสู้กับมาร ท่านต้องยืนหยัด ท่านไม่มีทางต่อสู้ในสงครามฝ่ายวิญญาณได้อย่างง่าย ๆ เหมือนการกดปุ่ม ท่านต้องยืนหยัดด้วยการอธิษฐานและการอดอาหาร ชั่วโมงแล้วชั่วโมงเล่า

คนคานาอันเจ็ดฝ่าเป็นศัตรูที่ต้องแพ้อยู่แล้ว แต่คนอิสราเอลต้องไล่พวกเขาออกไป ซาตานก็เป็นศัตรูที่ต้องแพ้อยู่แล้ว แต่มันยังไม่ถูกไล่ออกไปให้พ้นประเทศของเรา

ทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับท่าน พระเจ้าได้ประทานชีวิตนิรันดร์ให้กับท่านแล้ว และท่านเป็นประชากรของอาณาจักรพระองค์ ท่านไม่ได้อยู่คนเดียว แต่ท่านอยู่รวมกันเป็นพระกาย อาณาจักรของพระเจ้าอยู่ในท่าน พระเยซูคริสต์อยู่กับท่าน พระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่กับท่าน และท่านมีกองทัพทูตสวรรค์ของพระเจ้าที่มีพลานุภาพอยู่ล้อมรอบท่าน

พระเจ้าทรงประทานอำนาจและสิทธิอำนาจให้ท่านเพื่อไล่ซาตาน และสมุนของมันออกไปจากประเทศอังกฤษแต่การไล่ออกไปนั้นขึ้นอยู่กับท่าน ท่านต้องไล่ซาตาน วิญญาณชั่ว และอำนาจในย่านฟ้าอากาศออกไปด้วยการอธิษฐานและยกดินแดนนี้ให้เป็นอาณาจักรของพระเจ้า